

MELIN v. FRANCIJA

(Eur. Court H.R., 22. 6. 1993, Series A no. 261-A)

7. - 13. [Kazensko sodišče [tribunal correctionnelle] v Nanterreu je 6. 5. 1985 odvetnika Pierra-André Melina obsodilo za kaznivo dejanje goljufije in mu izreklo pogojno kazen šestih mesecev zapora ter odredilo povrnitev škode, ki jo je povzročil žrtvi. Prizivno sodišče [cour d'appel] v Versaillesu je obsodbo potrdilo v navzočnosti g. Melina. V pritožbi zoper to sodbo vlagatelj navaja, da „si do prejema potrjene kopije sporne sodbe pridržuje pravico do predložitve katerekoli druge podlage za pritožbo”. Istočasno naj bi, po njegovih besedah sodeč, zahteval tudi kopijo sodbe. Kazenski oddelek Kasacijskega sodišča [Cour de cassation] je pritožbo zavrnil, ker ni bila utemeljena in ker sporna sodba ni razkrivala nobenih procesnih kršitev. V pismu predsedniku Kazenskega oddelka se je g. Melin pritožil, da mu besedilo sodbe ni bilo poslano in da ga sodni poročevalec ni obvestil o pritožbenem roku za vložitev pritožbe. Z izjemo prve instance se je g. Melin v vseh postopkih zagovarjal sam.] [...]

Postopek pred Komisijo

15., 16. [V vlogi na Komisijo se je g. Melin skliceval na 1. in 3. (b) in (c) odstavke 6. člena. Komisija je soglasno menila, da je prišlo do zatrtjevanih kršitev.]

Pravna vprašanja

[...]

19. [...] G. Melin trdi, da je ob izreku sodbe Kazenskega oddelka Kasacijskega sodišča z dne 27. 5. 1986 še vedno čakal na zahtevani prepis sodbe prizivnega sodišča. Brez poznavanja obrazložitve prizivnega sodišča ni mogel utemeljiti podlage za pritožbo. Čeprav je bil navzoč na razglasitvi sodbe, je potreboval pisno kopijo sodbe. Predsednik je namreč prebral le njene izvršilne določbe. Kasacijsko sodišče je kršilo 1. in 3. (c) odstavke 6. člena, (a) ker ni določilo roka za vložitev pritožbe, (b) ker mu ni posredovalo pripomb oškodovanca in (c) ker mu ni sporočilo datuma obravnave, na kateri naj bi preučili njegovo pritožbo.

[...]

22. V primeru pred nami Sodišču ni potrebno ocenjevati francoskega sistema z vidika ureditve, ki zadeva obveščanje prizivnega sodišča o sodbah v kazenskih postopkih. Kolikor je le mogoče se mora omejiti na preučitev problema, ki ga je sprožil konkretni primer.

23. Vlada ni zanikala, da ima vsak obtoženec pravico, da je obveščen o podlagi svoje obsodbe, pravico, da ima ustrezen čas in možnosti za pripravo svoje pritožbe glede pravnih vprašanj, in pravico, da se mu posredujejo pripombe nasprotne stranke. Vsekakor je potrebno odločiti, ali so pristojni francoski sodni organi v tem primeru s svojimi dejanji kršili te pravice (glej sodbo v primeru Hadjinastassiou), ki so inhrentne pojmu poštenega sojenja.

24. Pri rešitvi tega vprašanja mora Sodišče upoštevati posebne okoliščine primera. G. Melin je imel odvetniško prakso in je delal tudi v oddelku za odvetnike Državnega sveta in Kasacijskega sodišča. Zato je vedel, da mu v skladu z veljavno zakonodajo oblasti niso bile dolžne poslati sodbe, izrečene dne 15. 1. 1986, katere razglasitve se je udeležil. Kot je poudarila Vlada, od njega ni bilo nerazumno pričakovati, da bo ravnal na enega od sledečih načinov. Prvič: pri registru prizivnega sodišča v Versaillesu bi se lahko, četudi ga ni vezala nobene pravna dolžnost, seznanil z izvirnikom sporne sodbe. Drugič: tudi če predpostavimo, da ni prejel kopije, ki jo je, kot je trdil, zahteval, bi lahko v štirih mesecih in pol po razglasitvi sodbe svojo zahtevo ponovil. In še zadnja možnost, ki jo je imel: pri registru Kasacijskega sodišča bi lahko poizvedel za datum izreka sodbe in poskusil doseči preložitve, kar bi mu omogočilo pravočasno vložitev pritožbe in dalo priložnost predstaviti svoj primer. Kot poznavalec rutine sodnih postopkov bi moral vedeti, da so roki relativno kratki, še posebej zato, ker so bila relevantna pravila dovolj koherentna in jasna (primer nasprotnega položaja je sodba v primeru Geouffre de la Pradelle v. Francija z dne 16. 12. 1992).

25. Vlagatelj tako ne more trditi, da so mu pristojni organi onemogočili predložitev memoranduma. Ker se je razumno odpovedal pravici do pravne pomoči zagovornika, je imel dolžnost, da sam pokaže določeno mero prizadevnosti. Iz tega izhaja, da ni trpel nobenega posega v učinkovito uživanje pravic, zagotovljenih v 6. členu.